

รางวัลจากธรรมชาติ

..... ระบุ สาขา

เพื่อน ๆ ที่รักทุกคน.... หลังจากชีวิตฉันผ่านพ้นมาก่อนคนแล้ว ซึ่งอีกไม่นานนักก็คงต้องจากไปตามวิถีทางอันเป็นสังขาร

ไม่ว่าครั้งใดที่มีเหตุทำให้ต้องทวนกลับไปนึกถึงสมัยซึ่งตนยังเป็นเด็ก โดยที่มีผู้ใหญ่บางคนชี้แนะให้ฉันทำในสิ่งซึ่งคิดว่าดี และอาจนำเอาสิ่งนั้นสิ่งนี้มาล่อ หรือใช้เป็นเงื่อนไขบังคับ กระทั่งการบอกให้เรียนดี เพื่อนคนอื่นแล้วจะมีรางวัล แต่ฉันก็ไม่เคยสนใจกับสิ่งเหล่านั้น

ตรงข้าม หากรู้อะไรที่อาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยให้ตนอยู่เหนือคนอื่น ฉันรักที่จะนำมาเปิดเผยความจริงให้บรรดาเพื่อน ๆ ทุกคนรู้สิ่งที่ตนรู้อย่างทั่วถึงกันเสมอ ช่วยให้ตนรู้สึกถึงความสุขมาตั้งแต่บัดนั้น นอกจากนั้นยังพบความจริงต่อไปว่า แม้การเรียนเพื่อหาความรู้จากการบอกเล่าโดยครูหรือคนอื่น ๆ รวมทั้งจากหนังสือตำรา แทนที่จะเชื่อทันที กลับนำมาค้นหาความจริงจนกระทั่งเข้าใจได้ด้วยตนเองเสียก่อน บางครั้งกลับพบว่าสิ่งซึ่งได้รับมามันขัดกันกับความจริงก็มี

กับอีกด้านหนึ่ง สิ่งซึ่งตนรู้มักค้นได้จากการนำปฏิบัติอย่างจริงจังแล้ว จึงทำให้เกิดความเข้าใจที่ลงรากฝังลึกยิ่งขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง ทำให้รากฐานจิตใจมีอิสระและมองเห็นภาพสรรพสิ่งต่าง ๆ ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

แนวทางในการเรียนรู้เท่าที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด น่าจะเกิดจากการถือปฏิบัติจากรากฐานแนวคิดความเชื่อของตนเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้วทั้งหมด แม้บางครั้งอาจรู้สึกหวั่นไหวจากผลกระทบโดยอิทธิพลของสิ่งซึ่งอยู่ด้านนอกหนักเบาบ้างหนักบ้าง ถ้าสามารถทนได้ย่อมมีผลปรับแนวคิดของตนให้เข้าที่และหยั่งรากลงลึกยิ่งขึ้นไปอีก จนกระทั่งมาถึงช่วงนี้ ซึ่งตัวฉันเองมีอายุผ่านพ้น 76 ปีมาแล้ว

เท่าที่ชีวิตผ่านพ้นมาได้จนกระทั่งทำให้ค้นพบความจริงว่า คนไม่เคยสนใจว่าการกระทำของตัวเองจะได้รับอะไรจากใครเป็นผลตอบแทน แต่ก็มักมีคนอื่นเอามาให้เองเป็นช่วง ๆ ไม่ว่าจะป็นรางวัลอะไรต่อมิอะไร ถ้าจะถามความรู้สึกจากใจคงตอบได้ว่า เมื่อเอามาให้อย่างมีเหตุมีผลชัดเจนพอสมควร ตนก็คงไม่คิดปฏิเสธ หากหลังจากรับไว้แล้ว ก็คงปล่อยใจวางไว้ตรงนั้นโดยไม่นำมายึดติดไว้ให้จำต้องเกิดความทุกข์เพิ่มขึ้นโดยใช่เหตุ และถือว่าสิ่งที่ได้รับมานั้น มันจบลงอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนด้วยตัวของมันเอง ณ จุดนั้นแล้ว

ในช่วงหลัง ๆ มักมีผู้มาถามถึงเรื่องราวความเป็นมาของชีวิตกว้างขวางมากขึ้น นอกจากนั้นหลายครั้งหลายหนมักมีคำถามแทรกไว้ด้วยว่า เท่าที่ชีวิตผ่านพ้นมาแล้ว ฉันมีความภูมิใจเรื่องอะไรมากที่สุด ทำให้ต้องทวนกลับไปทบทวนตัวเอง เพื่อค้นหาความจริงให้ถึงที่สุด เพื่อหวังที่จะหาคำตอบซึ่งเป็นของจริง

คำตอบ ณ จุดยืนซึ่งฉันถือไว้อย่างมั่นคงมาโดยตลอด ได้ช่วยให้ตนมองเห็นว่า มันคงไม่ใช่การใดอะไรต่อมิอะไรมาจากภายนอกกลายเป็นแน่ โดยเหตุที่พบแล้วว่าสิ่งเหล่านั้นหาใช่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันให้ยึดถืออย่างจริงจังได้ไม่

หลังจากได้พิจารณาจนทำให้เห็นความจริงได้อย่างชัดเจนแล้ว จึงทวนกลับมาสู่อีกด้านหนึ่งเพื่อค้นหาคำตอบซึ่งน่าจะถือเป็นทางออก แล้วจึงพบว่า ความภูมิใจที่แท้จริงน่าจะได้นักความสำเร็จในการรักษาความเป็นตัวของตัวเองมาได้โดยตลอด แม้ช่วงหลัง ๆ อิทธิพลวัตถุและเงินมีความรุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในเมื่อยังมีชีวิตอยู่ต่อไปก็คงประมาทไม่ได้

ทั้งนี้และทั้งนั้น ในเมื่อสิ่งซึ่งตนมุ่งมั่นรักษาไว้ด้วยช่วง เวลาอันยาวนานจนแทบจะถึงวาระที่ชีวิตพึงต้องจากไป หากจำต้องสูญเสียไปเพียงชั่วพริบตาเดียว ย่อมเป็นสิ่งที่น่าเสียดายที่สุด เปรียบเสมือนชีวิตซึ่งถูกฆ่าตาย ทั้งเป็นก็คงไม่น่าจะผิดไปจากความจริง

ทุกสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วจากการใช้ประสบการณ์ชีวิตเป็นพื้นฐานการดำรงอยู่ ได้สอนไว้ให้มีผลมองเห็น
ความจริงลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่า รางวัลที่น่าจะถือว่่าคือสิ่งสำคัญของชีวิต เห็นจะได้แก่วิถีทางที่ช่วยให้รู้สึกได้ถึง
ความสุขอันแท้จริงแก่ตัวตนเอง ซึ่งควรถือว่่าคือรางวัลจากธรรมชาติที่ประเสริฐสุดแล้ว.

28 กุมภาพันธ์ 2542